

(C - 64)
ગુરુ-સ્તુતિ

(રાગ-ભરતરી દોહા)

તે ગુરુ મેરે મન બસો, જે ભવજલધિ જિહાજ;
આપ તિરહિં પર તારહીં એસે શ્રી ઋષિરાજ. તે ગુરુ ૧.
મોહમહારિપુ જાનિકેં, છાંડ્યો સબ ઘરબાર;
હોય દિગંબર વન બસે, આતમ શુદ્ધ વિચાર. તે ગુરુ ૨.
રોગ-ઉરગ-વિલ વપુ ગિણ્યો, ભોગ ભુજંગ સમાન;
કદલીતરુ સંસાર હે, ત્યાગ્યો સબ યહ જાન તે ગુરુ ૩.
રતનત્રયનિધિ ઉર ધરેં, અરુ નિરગ્રંથ ત્રિકાલ;
માર્યો કામખવીસકો, સ્વામી પરમદયાલ. તે ગુરુ ૪.
પંચમહાવ્રત આદરે, પાંચો સમિતિ સમેત;
તીન ગુપતિ પાલેં સદા, અજર અમર પદહેત. તે ગુરુ ૫.
ધર્મ ધરેં દશલાઇની, ભાવેં ભાવના સાર;
સહેં પરીષહ બીસ દ્વે, ચારિત-રતન ભંડાર. તે ગુરુ ૬.
જેઠ તપે રવિ આકરો, સૂખે સરવર નીર;
શૈલ-શિખર મુનિ તપ તપેં દારેં નગન શરીર. તે ગુરુ ૭

પાવસ રૈન ડરાવની, બરસૈ જલધરધાર;
તરુતલ નિવસૈં તબ યતી, બાજૈ ઝંઝા વ્યાર. તે ગુરુ૦ ૮
શીત પડે કપિ મદ ગલૈ, દાહૈ સબ વનરાય;
તાલતરંગનિ કે તટૈ, ઠાડે ધ્યાન લગાય. તે ગુરુ૦ ૯
ઈહિ વિધિ દુર્ઘર તપ તપૈ, તીનોં કાળ મંઝાર;
લાગે સહજ સરૂપમૈં તનસોં મમત નિવાર. તે ગુરુ૦ ૧૦
પૂરવ ભોગ ન ચિંતવૈં, આગમ બાંછૈં નાહિ;
ચહું ગતિકે દુખસોં ડરૈં, સુરતિ લગી શિવમાંહિં. તે ગુરુ૦ ૧૧
રંગમહલમે પૌઢતે, કોમલ સેજ બિછાય;
તે પચ્છિમ નિશિ ભૂમિમેં, સોવેં સંવરિ કાય. તે ગુરુ૦ ૧૨
ગજ ચઢિ ચલતે ગરવસોં, સેના સજિ ચતુરંગ;
નિરબિ નિરબિ પગ વે ધરૈં, પાલૈં કરુણા અંગ તે ગુરુ૦ ૧૩
વે ગુરુ ચરણ જહાં ધરૈં, જગમેં તીરથ જેહ;
સો રજ મમ મસ્તક ચઢો, ભૂધર માંગે એહ. તે ગુરુ૦ ૧૪